

X. FEJEZET.

A szellemek foglalkozása és küldetése.

553. Van-e a szellemeknek más dolguk is, mint hogy önmagukat javítsák?

„Hozzájárulnak a mindenség összhangjához azáltal, hogy végrehajtják Isten akaratát, mint az ő szolgálói. A szellemi élet állandó foglalkozásból áll, de épen nem fárasztó, mert ott sem testi fáradoalmak, sem szükség miatt való aggodalmak nincsenek.

554. Hasznos munkát végeznek-e a nagy mindenségben az alantas és tökéletlen szellemek is?

„Mindeniknek vannak teljesítendő kötelességei. Nem épen úgy segít-e az épület megalkotásában a legutolsó kőműves is, mint az építész?“ (540.)

555. Vannak-e különleges tulajdonságai minden egyes szellemnek?

„Jobban mondva: mindnyájunknak mindenütt kell laknunk és minden dologra vonatkozólag kell ismereteket szereznünk, mialatt egymásután előljárók vagyunk a világegyetem különböző részeiben. Amint azonban a Prédikátorok könyvében áll, hogy mindennek megvan a maga ideje, úgy kell az egyiknek most betöltenie feladatát ezen a világon, a másiknak máskor; egyik a földön működik, míg más a vizekben vagy a levegőben stb.“

556. Ugyanaz-e mindenkire nézve az a munka, amit bizonyos sorrendben kell elvégeznie, és kizárólag egyes osztályok tulajdonságaival függ-e az össze?

„Mindenkinek végig kell haladnia a lépcsőzet különböző fokain, hogy tökéletesítse önmagát. Az igazságos Isten nem akarhatta azt, hogy egyesek munka

nélkül jussanak ismerethez, holott mások csak nagy fáradsággal szerezhetik meg azt."

Ugyanigy van ez az embereknél is. Senki sem érheti el valamely művészet terén a legmagasabb fokú ügyességet, ha csak gyakorlatilag nem szerzi meg fokozatosan a szükséges ismereteket.

557. Teljes nyugalomban töltik-e életüket azok a legmagasabb fokú szellemek, akiknek már nincs mit tanulniok; vagy van azoknak is valamely foglalkozásuk?

„Mit gondolsz? Mivel tölthetnék el az örökkévalóságot? Hiszen az örök tétlenség örök gyötrellem volna."

Milyen az ő foglalatosságuk?

„Közvetlenül Istentől kapnak parancsokat és közlik az egész világegyetemmel, továbbá öröködnék afölött, hogy végre is hajtsák a parancsokat."

558. Szünet nélkül munkálkodnak-e a szellemek?

„Igenis, szünet nélkül, amennyiben gondolkodásuk sohasem szünetel, mert nekik gondolkozás az életük. Nem szabad azonban a szellemek munkáját az emberek anyagi foglalkozásához hasonlítani; nekik éppen ez a foglalatosság szerez élvezetet, tudva azt, hogy használnak vele."

Mindez a jó szellemekre vonatkozik, de áll-e ugyanez az alantas szellemekre nézve is?

„Az alantas szellemek természetüknek megfelelőleg szintén munkálkodnak. De rábizzátok-e az értelmes embernek való munkát a napszámosra, vagy a tudatlanra?"

559. Vannak-e a szellemek között tétlenek is, vagy olyanok, akik semmiféle hasznos dologgal sem foglalkoznak?

„Vannak, de ez csak ideiglenes állapot és értelmük fejlődésének van alárendelve. Bizonyos, hogy valamint az emberek között, úgy közöttük is vannak olyanok, akik csak önmaguknak élnek; de ez a tétlenség nyomasztólag hat rájuk, előbb-utóbb elfogja őket a haladás vágya, szükségét érzik a munkálkodásnak, és boldogok, ha hasznosakká válhatnak. Azokról beszélünk itt, akik már odáig jutottak, hogy öntudatuk és szabad-

akaratauk már felébredt; mert amíg ez meg nem történik, olyanok, mint a ma született gyermekek, kik inkább ösztön alapján, mint határozott akarattal cselekszenek."

560. Megvizsgálják-e a szellemek művészi munkáinkat és érdeklődnek-e irántuk?

„Azt vizsgálják meg, ami a szellemek emelkedésére és haladására vall."

561. Különös érdeklődéssel viseltetik-e olyan szellem az iránt, ami a földön kedvenc foglalkozása volt, aki mint ember festő vagy építész volt, vagy más eféle szakszerű foglalkozást üzött?

„Minden egy közös célba folyik össze. Ha jó a szellem, csak éppen annyiban érdeklődik ilyesmi iránt, amennyiben általa alkalma nyílik, hogy így a szellemeket Istenhez közelebb jutni segítse. Elfelejtitek, hogy ha valamelyik szellem általatok ismert életében bizonyos művészettel foglalkozott is, akkor egészen mással foglalkozhatott másik életében; mert mindent kell tudnia, hogy tökéletessé lehessen. Így tehát haladási fokozata szerint lehet, hogy semmi külön szakmája sincsen. Ezt értettem az alatt, hogy minden egy általános célba folyik össze. Jegyeztétek meg ezenkívül, hogy ami hátramaradt világotokon fenségesnek látszik, az magasabb világokon gyermekjáték. Hogyan kívánhatjátok, hogy e világok lakói megcsodálják műveiteket, amik számukra olyanok, mint az iskolás gyermek munkája, mikor az ő világukon általatok nem is sejtett művészetek vannak. Ők tehát csak azt méltatják, ami előmenetelre vall."

Elismerjük, hogy így áll a dolog a nagyon előrehaladott szellemeket illetőleg; de mi azokról a szellemekről beszélünk, akik közönségesebbek és még nem emelkedtek a földi fogalmak fölé.

„Azok a szellemek sokkal korlátoltabb látókörűek; ezek megcsodálhatják ugyanazt, amit ti is csodáltok."

562. Beleavatkoznak-e néha a szellemek munkánkba és multságainkba?

„A közönségesebbek igen. Azok szüntelen körülöttek vannak és néha természetüknek megfelelőleg na-

gyon is élénken résztvesznek abban, amit ti cselekesztek. Ez szükséges is arra, hogy az embereket az élet különböző utaira tereljék és mérsékeljék szenvedélyeiket.“

A szellemek magasságuknak és alantasságuknak megfelelőleg foglalkoznak földünk dolgaival. A magasak kétség nélkül képesek arra, hogy mindennek legapróbb részleteibe is belelássanak; mégis csak akkor élnék e képességükkel, ha a haladás szempontjából szükségesnek látják. Csakis az alantasak tartják fontosnak a még megmaradt emlékeiket és a még el nem enyészett érzékes fogalmaikat.

563. Bolygó vagy testetöltött állapotban végzik-e el feladatukat azok a szellemek, akiknek küldetésük van?

„Lehet akár bolygó, akár testetöltött állapotban küldetésük. Némely bolygó szellemnek ez a főfoglalkozása.“

564. Miből állhat a bolygó szellemek hivatása vagy küldetése?

„Olyan különféle az, hogy lehetetlen volna mind leírni, főképen mivel olyanok is vannak, amelyeket ti meg sem érthettek még. A szellemek Isten akaratát hajtják végre és ti nem vagytok képesek Isten terveibe hatolni.“

A szellemek küldetésének mindenkor jó célja van. Akár szellemi állapotban vannak, akár testetöltöttek, vagyis emberek, megbízásuk az, hogy az emberiség vagy egyes népek, vagy pedig egyes emberek haladását elősegítsék; mégpedig kisebb vagy nagyobb fogalomkörben, vagy bizonyos szakmában. Továbbá egyengetniök kell az utat bizonyos események létrejöttében és bizonyos dolgok kivitele fölött kell örködniök. Némelyeknek a hivatásuk szűkebb körre szorítkozik, vagy némileg személyes vagy teljesen helyi. Ilyen például azoknak a hivatásuk, akik a betegek, a haldoklók és a csüggedtek segítségére jöttek, és akiknek kötelességük örködni a vezetésükre bizottak fölött, hogy pártolólá irányítsák őket jó tanácsaik által és a nekik sugalmazott jó gondolatok segítségével. Mondhatjuk,

hogy a hivatások annyifélék, ahányféle ok van az örködésre az anyagi és az erkölesi világban egyaránt. A szellem haladása attól függ, hogy miképen végzi el feladatát.

565. Mindenkor a mélyére hatolnak-e a szellemek annak a feladatnak, amit el kell végezniök?

„Nem mindenkor, mert vannak vak eszközök is. Mások azonban nagyon jól tudják, hogy mely cél felé törekszenek munkájukkal.“

566. Csakis a magasabb szellemek töltenek-e be hivatásokat?

„A hivatások fontossága a szellemek képességétől és magasságától függ. A kurir, aki sürgönyt visz, szintén hivatást tölt be, de nem olyat, mint a tábornok.“

567. Saját akarata szerint vagy rendeletre vállal-e a szellem hivatást?

„A szellem kéri azt és boldog, ha megkapja.“

Kérhetik többen is ugyanazt a küldetést?

„Igen. Gyakran sokan jelentkeznek egyre, de nem mindenik kapja meg.“

568. Miben áll a testetöltött szellemek hivatása?

„Az emberek tanításában, valamint abban, hogy haladásukat elősegítsék, az emberek intézményeit közvetlenül és tényleg tökéletesítsék. E hivatások azonban többé vagy kevésbé általánosak és fontosak. Aki a földet miveli, aki uralkodik, vagy oktat, egyaránt hivatásának tesz eleget. Minden egymáshoz kapcsolódik a természetben. Amikor a szellem testetöltése által tisztul, szintén hozzájárul a Gondviselés szándékainak megvalósításához. Mindenkinnek van hivatása ideleln, mert mindenki tehet valami hasznosat.“

569. Mi lehet a hivatásuk azoknak az embereknek a földön, akik szándékosan élnek úgy, hogy semmi hasznost sem tesznek.

„Valóban vannak olyan emberek, akik csakis önmaguknak élnek és senkinek sem használnak. Szánalomraméltó, szegény lénye ezek, mert kegyetlen vezeklés vár rájuk szándékos haszontalanságukért. Gyakran már a földön kezdődik bűnhődésük úgy, hogy megúnják és megutálják az életet.“

Miért választottak olyan semmi hasznot sem hajtó életet, holott szabadon választhattak?

„Vannak a szellemek között is restek, akik huzódoznak a munkás élettől. Isten tetszésükre bizza a választást, mert később a saját kárukon tanulják meg, hogy mennyire hátrányos a haszontalan élet, és maguk fognak sietni alkalmat kérni, hogy jótétehessek idejük elvesztegetését. Az is lehet, hogy hasznosabb életet választottak ezek annak idején; csakhogy, amint munkára került a sor, meghátráltak és azoknak a szellemeknek a sugallataira hallgattak, akik őket restségre biztatták.“

570. A közönséges foglalkozásokat mi inkább kötelességeknak tartjuk, mint szorosabb értelemben vett hivatásoknak. A hivatásnak (mission) oly értelemben, amint mi vesszük, kevésbé kizárólagos a fontossága és kevésbé személyes a jellege. Hogyan ismerhetjük meg, ebből a szempontból véve, hogy melyik embernek van valódi hivatása a földön?

„Az általa véghez vitt nagy dolgokról, meg arról ismerhetitek meg, hogy milyen haladást tétet meg embertársaival.“

571. Előre meg van-e határozva a fontos hivatást teljesítő emberek sorsa még születésük előtt, és van-e tudomásuk róla?

„Néha igen, de rendszerint mit sem tudnak róla, mikor a földre jönnek, és csak homályos cél lebeg akkor előttük. Születésük után és a körülményekhez alkalmazva alakul ki a hivatásuk. Isten olyan utra tereli őket, ahol szándékaikat végrehajthatják.“

572. Mindenkor korábbi és előre kijelölt hivatás alapján történik-e az, hogy valaki valami hasznot tesz, vagy kaphat az illető előre nem látott feladatot is?

„Nem mindig az előre kijelölt hivatásból ered az, amit az ember tesz. Ez gyakran valamely szellem eszköze, aki felhasználja olyasminék elvégzésére, amit hasznosnak vél. Például valamely szellem jönnek látni, ha írnia valaki olyas könyvet, amilyent ő szeretne írni, ha testben élne. Keresi tehát azt az embert, aki leginkább képes megérteni őt és megvalósítani gondolatát. Annak azután megadja az ötletet erre nézve és írá-

nyitja a kivitelben. Így tehát az az ember nem azzal a hivatással jött a földre, hogy azt a munkát elvégezze. Ugyanez áll némely művészeti munkára és találmányra nézve is. Meg kell még azt is mondanom, hogy alvás ideje alatt a testetöltött szellem közvetlenül érintkezik a bolygó szellemmel és akkor megegyeznek a munka kivitelére nézve.“

573. Eltévesztheti-e a szellem a saját hibájából kifolyólag hivatását?

„Ha nem magas szellem, akkor eltévesztheti.“

Milyen következménye lesz annak reá nézve?

„Ujra kell kezdenie feladatát, az a büntetése. Azonkívül az általa okozott rossznak a következményeit is viselnie kell.“

574. Tudjuk, hogy hivatását minden szellem Istentől kapja. Hogyan bizhat tehát Isten valamely fontos és közérdekű hivatást olyan szellemre, aki tévedhet?

„Nem tudja-e Isten azt, hogy tábornoka győzni fog-e, vagy legyőzetni? Biztos lehetsz abban, hogy tudja; és ha fontosak a tervei, semmiesetre sem nyugosznak olyanoknak a vállán, akiknek félben kell hagyniok munkájukat. Azon mulik minden, hogy Isten tudja a jövőt, de nektek ez a tudás nem adatott meg.“

575. Ugyanolyan fogalma van a dolgokról annak a szellemnek, aki hivatásból ölt testet, mint annak, aki ezt megpróbáltatásból teszi?

„Nem, amannak van tapasztalata.“

576. Azok az emberek, kik nagy tehetségükkel világitanak és az emberiség fáklyáinak tekinthetők, bizonyosan valamely hivatást töltenek be. Vannak azonban a sok között olyanok is, akik a nagy igazságok mellett nagy tévedéseknek is a terjesztői. Mit tartsunk az ilyeneknek a hivatásáról?

„Azt, hogy maguk hamisították meg, mert nem emelkedtek elvállalt feladatuknak a magaslatára. Számba kell azonban venni a körülményeket is. A tehetséges embereknek korukhoz mérten kellett beszélniök; és amely tan tévesnek és gyermekesnek látszik is előhaladottabb korszakban, az nagyon kielégítő lehetett a maga idejében.“

577. Hivatás számba vehetjük-e az atyaságot?

„Tagadhatatlanul hivatás az és egyuttal olyan nagy kötelesség, mely a jövőt illetőleg sokkal nagyobb felelősséget hárít az emberre, semhogy csak elgondolni is képesek lennétek. Isten azért helyezte a szülők gyám-sága alá a gyermeket, hogy azok a jó uton vezessék őt. Meg is könnyítette Isten a szülők feladatát azért, hogy gyenge és érzékeny szervezetet adott a gyermeknek, mely késszé teszi őt minden benyomás befogadására. Vannak azonban oly szülők, akiknek nagyobb gondjuk van kertjük fáinak nyesegetésére, hogy majd sok jó gyümölcsöt teremjenek, mint arra, hogy gyermekük jellemét fejlesszék. Ha azután a gyermek hibáztat, elbukik, ők bünhődnek érte és visszazáll rájuk mind az a szenvedés, amit gyermekük a jövő létben átél, mert nem járultak eléggé hozzá a gyermeknek a jó uton való haladásához, amint kellett volna.“

578. Felelősek-e a szülők azért, ha a gyermekük minden gondviselés mellett is rosszá válik?

„Nem, hanem minél inkább rosszra hajlik a gyermek, annál nehezebb a szülők feladata és annál nagyobb lesz az érdemük, ha sikerül nekik letéríteni azt a rossz utról.“

Ha jó emberré válik olyan gyermek, akit elhanyagoltak szülői, s aki rossz példát látott mellettük: élvezhetik-e ennek valami hasznát a szülők?

„Isten igazságos.“

579. Mi lehet a hivatása annak a hódítónak, aki csupán diacsvágyát törekszik kielégíteni és ezt a célt elérendő, nem retten vissza attól a sok bajtól és nyomorúságtól, amit ezen az utján mindenfelé okoz?

„Legtöbb esetben csak eszköz az ilyen ember, ki által Isten végrehajtja szándékait. Azok a bajok pedig néha arra valók, hogy siettessék valamely népnek a haladását.“

Hárul-e ebből valami jó e muló bajok eszközére is, ki nem tudja, hogy jó szolgálatot tett, mivel csupán személyes célt tűzött ki maga elé?

„Mindenki a munkája jutalmát élvezi, t. i. annak

a jónak jutalmát, amit tenni akart és szándékainak igaz voltáét.

A tetetöltött szellemeknek oly foglalatosságaik vannak, melyek elválhatatlanok testi létüktől. Bolygó állapotban, vagyis a testtől megválva, foglalatosságaik fokozatukhoz vannak mérve. Egyesek bejárják a világokat, tanulnak és készülnek egy újabb tetetöltésre.

Más, előhaladottabb szellemek intézik az eseményeket és úgy szolgálják a haladást, hogy előnyös gondolatokat sugalmazzanak. Ők segítik az emberiség haladásán dolgozó tehetséges embereket. Ismét mások a haladást elősegítő hivatással testesülnek. Némelyek gyámjaivá lesznek egyes embereknek, családoknak, egyesületeknek, városoknak, vagy népeknek, s ezeknek ők őrangyalaik, védő és bizalmas, vagy házi szellemeik. Mások a természeti jelenségek fölött uralkodnak, melyeknek közvetlen intézői. A közönséges szellemek résztvesznek foglalkozásainkban és multságainkban. A tisztátalan, vagy tökéletlen szellemek szenvedések és aggodalmak között várják azt a pillanatot, melyben Istennek tetszik módot nyújtani nekik a haladásra. Ha rosszat művelnek, azt a jó fölött való haragjukban teszik, mivel még örülni sem képesek neki.